

der ouders. Ook hiermee heeft armoe niets te maken. Maar wel het geluk, dat wonen kan in een stulp.

En op de tafel — een Bijbel. En die Bijbel open. Gereed voor het gebruik. Om er in te lezen. Ja waarom anders, dan om er in te lezen? 't Is misschien het eenige boek, dat er te vinden is. En hoe zal dat lezen wel zijn!

Die Bijbel: er staan namen in, die ze radbraken. Er staan zinnen in, waarbij het verband een belemmering is voor het begrijpen. Er zijn gedachten in verborgen; diepe gedachten, die zij er niet uithalen. Logische betoogen, die zij niet volgen kunnen. Van Oostersche cultuur hebben zij geen begrip. En van de lasten in de profetische boeken begrijpen ze weinig of niets. Hoe zou het wel staan met de leesteknik van deze stulpmensen! En als ze nu ook nog eens stuiten op z.g. tegenstrijdigheden — zal dan dit wonderlijke boek wel veel waarde voor hen hebben?

Och zeg nu hier niet, dat het voor de wijzen en verstandigen verborgen is en aan de kinderkens is openbaar. Scherm nu hier niet met een tekst. De Bijbelwoorden zijn geen frasen, maak er dan in het gebruik ook geen frasen van. Want wijzen en verstandigen kunnen wel heel onontwikkeld zijn en die kinderkens wel heel geleerd.

Maar laten we dit veronderstellen, dat de menschen, die dagelijks in dien Bijbel lezen, bewust leven. Dat het leven niet langs hen heen gaat. Ik bedoel niet het leven van den tijd, waarvan de krant vertelt. Het staatkundig-, het maatschappelijk-, het economisch-leven. Maar ik bedoel nu het eigen, persoonlijk leven.

Want dat kan ook. Het eigen leven kan een mensch ook voorbij gaan. En daarvoor hoeft ie niet in een hut te wonen. Maar als deze menschen bewust leven, dan kan hiermee al die open Bijbel verklaard zijn. Dan zien ze, ook zonder dat ze den term kennen, den Bijbel als het boek, waarin de absolute waarheid openbaar is. Dan zien ze dagelijks de Bijbelwaarden bewezen door het leven. Is hier de opvoeding de belangrijke factor, die Bijbel en leven in hun verband heeft doen zien? Gelukkig. Want dan lezen ze dagelijks van den echten levenszegen, van het ware levensgeluk. Dan is die Bijbel hun Bijbel, zooals hij de Bijbel was van duizenden in alle tijden.

De Bijbel in de stulp.

Omdat hij voor de stulp is.

En voor de stulp dezelfde waarde heeft als voor het paleis.

De Bijbel in de stulp.

Dit heeft zeker met armoe niets te maken. Zóó weinig, dat dit Boek voor deze arme menschen rijkdom beteekent. En daarom Boek der vreugde is.

En deze vreugde, zegt Prof. Van Dijk, leidt tot eenvoud. Omdat ze echt is. Het Boek der vreugde straalt eeuwigheidslicht op het levenspad. Opent ook de perspectief voor den arme. In zijn beloften voor het tegenwoordige en toekomstige leven, die hun vervulling niet kunnen missen, omdat God ze schonk.

De inhoud van dit Boek is Jezus. Van Hem spreekt het; naar Hem wijst het. Want tenslotte is het niet het Boek, dat den mensch gelukkig maakt, maar de Persoon. Die het geluk door Zijn kruisbloed verwierf.

En wie Hem vindt, nadat hij eerst door Hem gevonden is, vindt in den Bijbel de schatten opgestapeld, de schatten van „heil dat nooit vergaat.”

Hilbrandt Boschma zegt, dat hij het voorrecht gehad heeft, in armoedige omstandigheden te zijn groot-

gebracht. Noem dit een paradox — maar erken, dat de Bijbel in de stulp beteekent: de zegen in de stulp. Dat de menschen, die daar wonen, wezenlijk bevoorrecht zijn.

Zij lezen, dat de zegen des Heeren rijk maakt. En ze ondervinden het ook.

Dat God de twistzaak des armen twisten zal. En ze ondervinden het ook.

Dat de arme, wandelende in zijn oprechtheid, beter is dan de verkeerde van wegen, al is hij rijk.

En zij hooren in hun stulp de musschen spelen op het dak. En zij lezen het woord van den Heiland: Niet één van deze is voor God vergeten. Vreest dan niet: gij gaat vele muschjes te boven. ☒

Vanavond fonkelt boven hun stulp een ster . . .

A. L. V. H.

TOYOHICO KAGAWA

ER IS THANS IN JAPAN EEN BEWEGING gaande, die van buitengewone beteekenis kan worden voor de toekomst van de Christelijke Kerk. Japan is geen Christelijk land; op de ongeveer zeventig millioen inwoners is slechts een kwart millioen Christenen. Maar onder de bezielende leiding van Kagawa heeft het kleine groepje Christenen een actie ontplooid, die in geheel Japan de aandacht trekt.

Kagawa is een Japanner van welgestelde familie, die op jeugdigen leeftijd tot het Christendom werd bekeerd. Christus kennen was voor hem hetzelfde als Christus prediken. Daarom werd hij predikant, hoewel dit besluit tot een breuk met zijn familie leidde.

Reeds als student werd hij bijzonder gegrepen door den geestelijken en zedelijken nood in de achterbuurten van de moderne fabriekssteden van Japan. Na een ernstige ziekte besloot hij daarom zijn leven te wijden aan de armen van zijn volk.

Hij ging wonen in Sjinkawa, de vuilste achterbuurt van Kobe en gaf zich geheel aan het werk onder de armen. Wij hebben misschien wel eens door een achterbuurt gelopen, maar Kagawa heeft er gewoond, veertien jaren lang. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat heeft hij daar gepredikt en geëvangeliiseerd, zieken en gebrekkigen verzorgd en kinderen onderwezen.

Dit werk heeft hem gebracht tot de studie van het sociale vraagstuk. De snelle ontwikkeling van Japan van landbouwstaat tot industriestaat, heeft een grooten trek van de bevolking naar de steden in het leven geroepen, waar zij, die in den moeilijken strijd om het bestaan niet mee kunnen, bij duizenden tot werkeloosheid vervallen en naar het pauperisme afzakken. Deze armen bevolken de achterbuurten, waar ellende en misdaad heerschen.

Kagawa heeft bij zijn werk in de achterbuurten de ervaring opgedaan, dat hij wel de ellende van velen kon lenigen, maar geen blijvende verbetering in de toestanden kon brengen. Daartoe was noodig, dat de zeer slechte bestaansvoorwaarden van de arbeidersklasse werden verbeterd. Om deze reden is hij begonnen met sociaal werk. Hij heeft getracht, de arbeiders te organiseeren in één groote beweging, die zooveel mogelijk onder Christelijke leiding zou staan en dus afkeerig zou zijn van revolutionaire methoden, doch naar verbetering zou streven langs den wettelijken weg.

Dit is niet geheel gelukt. In dienzelfden tijd toch begon het bolsjewisme uit Rusland binnen te dringen en op groote schaal volgelingen te winnen. Kagawa heeft dit niet kunnen tegenhouden, maar een feit van beteekenis is toch, dat de door hem in het leven geroepen Christelijk sociale beweging een dam heeft opgeworpen tegen het bolsjewisme en groote gevaren voor Japan heeft afgewend.

Bij zijn veelzijdigen arbeid op sociaal gebied is Kagawa toch in de eerste plaats predikant gebleven, maar geen dominee, die in de hoogte op een preekstoel staat, doch midden in het volle leven.

Zijn sociale werk is ook in bijzondere mate aan de Kerk ten goede gekomen. Hij heeft gezien, hoe noodzakelijk het is, dat de Kerk midden in het volksleven komt te staan. Hij wenscht, dat de Christelijke Kerk zich niet zal beperken tot de verkondiging van het Evangelie op Zondag, maar dat deze zich bezig houdt met alle nooden en zorgen van haar leden en dat zij hen tot steun is ook in de meest alledaagsche levensomstandigheden. Daardoor hoopt hij te bereiken, dat de zich bewust wordende arbeidersklasse en de ontwikkelde jeugd niet als in het Westen buiten de Kerk komen te staan, maar aan de Kerk nieuwe, frissche krachten zullen toevoeren.

Geleidelijk is Kagawa gaan inzien, dat de Christelijke Kerk in Japan niet sterk genoeg is in ledental, om het volksleven te beïnvloeden. Door het voorbeeld van Frankrijk, waar het ééne miljoen Protestanten een invloed heeft, die ver uitgaat boven de getalsterkte, is Kagawa gekomen tot een groot Evangelisatieprogramma, waarvan het wachtwoord is: „Eén miljoen zielen voor Christus.”

Deze beweging beoogt, in dit land van materialisme en gemoderniseerd heidendom een vast aaneengesloten Christelijke kern te vormen, die in staat is om aan het

opdringend bolsjewisme weerstand te bieden en zich desnoods zonder de hulp van het Westersch Christendom te handhaven en uit te breiden.

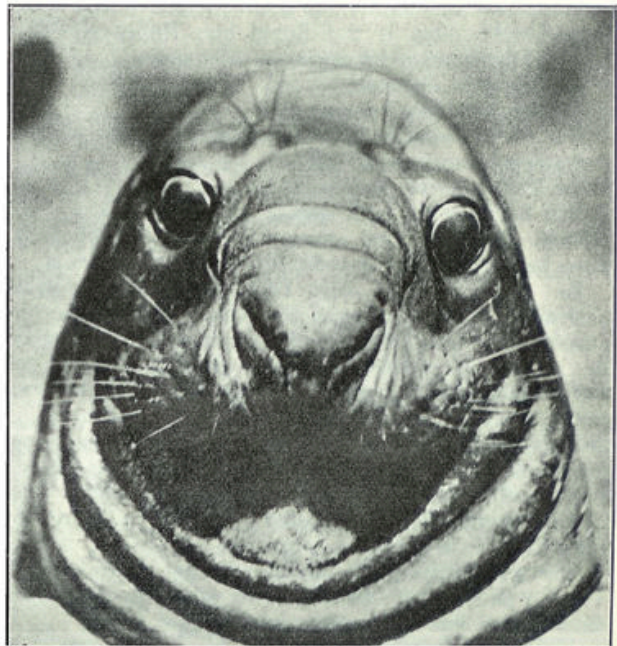
De naam der beweging is na eenigen tijd veranderd in „Koninkrijk Gods Beweging,” om duidelijk te doen uitkomen, dat het niet in de eerste plaats gaat om het getal Christenen, maar om de doorwerking van het Evangelie in het volksleven. „De liefde Gods, die aan het kruis is geopenbaard,” zegt Kagawa, „brengt de verlossing van alle kwaad, niet alleen in het hart van ieder mensch, maar ook in de samenleving.” Daardoor heeft zijn Evangelieprediking twee kanten: de persoonlijke verlossing van iederen zondaar en de praktische toepassing van het Evangelie in de omzetting van de zondige samenleving. Kagawa is overtuigd, dat de liefde van Christus moet indalen in het hart van ieder mensch; dan zal het Japansche volk van materialisme en zelfzucht worden gered. Maar daarnaast moet voor de nieuwe Christenen een Christelijke samenleving worden gevormd, waarin zij naar lichaam en ziel kunnen opwassen. Kagawa's prediking van het Koninkrijk Gods is de prediking van de verlossende liefde Gods voor alle levensverhoudingen.

De Koninkrijk-Gods-Beweging heeft zich in een paar jaar tijd ontwikkeld tot een wijdvertakte beweging, die zich over een groot deel van Japan heeft uitgebreid en door de meeste Kerken en Christelijke organisaties met warmte wordt gesteund.

Zij is niet alleen een groote actie tot uitbreiding van het ledental der Christelijke Kerk, maar vooral ook een streven naar innerlijke verdieping.

De grondslag van de beweging van Kagawa is het gebed. „De Koninkrijk-Gods-Beweging,” zegt Kagawa, „is een actie van den Heiligen Geest. Maar deze wordt niet gegeven dan als antwoord op het gebed. Zonder gebed kunnen wij wel mooie toespraken houden en druk bezochte bijeenkomsten hebben. Maar alleen, wanneer alle Christenen bidden, vurig bidden, zullen wij den oogst voor Gods Koninkrijk kunnen binnenhalen.”

DR. IR. H. G. VAN BEUSEKOM

Zee-olifant voor de lens.